

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Dominica xvi. post Trinita[tis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

anū tē. De pmo Heb. xij. In disciplina p/
severate. De scđo Hieron. Nullus labor
dur: nullū tēpus longū videri debz q glo
ria eternitatis adgrif. De tertio Bre. Di
sericordie tps mo est: sed iusticie tps post
erit.

Prim⁹ arti. An possit aliquid pertingere
pter dei gubernationē. Vide do. v.
post Epiphaniā Ser. pmo.

Second⁹ arti. In pced. tē. In hoc fmo/
ne dicendū de tertia q est rō. pmissio/
nis: qz vicez pmittit patrē celeste oia nob
necessaria datur: si in qram⁹ pñm regnū
dei. Dicit g Nolite solliciti cē dicētes tē.
Vsqz in fine. Ubi tria facit dñs.

Primo iterat p̄hibitiuā p̄clusionē.

Scđo subdit p̄firmatiuā p̄patiōnē.

Tertio insert p̄missiuā exhortationē

Primo igif tē. dīc. Nolite solliciti esse di
qd man. aut qd biba. aut q ogiamur. Si
p necessarijs non oportet esse sollicitos: q
pena digni sunt q p̄fugis nō digniūt:

et aliena rapiūt. Remig. Jō hoc bñs rō
pertinet vt ondeler rem hāc esse p̄necessariā:
z vt arti⁹ eam in cordib⁹ nřis inculca/
ret.

Scđo subdit p̄firmatiuā p̄patiōez

Lū dt. Hec em̄ oia gentes. i. ḡtilea p̄iū
nā p̄udentiā circa huana negātes: quib⁹

nulla est spes eterno p: inq̄runt. Sz vos q
fidē habetis nō debetis esse talis opiniōis

quia scit pater vester q in celis est: qz his
obi⁹ indigetis: qz p̄ est/ vult: qz celest⁹/ p̄t.

Jō sine dubio dabit qd expedit ad salutē
Chrys. Non dt: Scit deus: sed: scit pater
vester: vt eos i maiorē spēp̄ ducat.

Tertio insert p̄missiuā exhortacionē d. Queri
te ḡ pñm regnū dei z iusticiaz eius: z hec

oia ad vitā necessaria adiūcien⁹ vobis. s.
cooperantib⁹ z laboratib⁹. Aug. de sermōe

dñi in mōte. Lū dicit: p̄muz: significavit
qz hoc posteri⁹ querendū est nō tpe: sed dī/
gnitate: illud tanq̄ boniz nřm: hoc tanq̄

necessariū. Beda. Regnū dei z eius iusti
ciā qrere: est celest⁹ patrie dona deside/
rare: et quib⁹ iusticie meritis ad hec que
niatur indelinen⁹ querere. Chrys. Nō dī/
cit: dabim⁹: sed apponētur: vt discas/ quia

p̄sentia nihil sunt ad magnitudinē futu/
ro p. Q̄ffariū qui postponūt regnū dei
et tantū sollicitant de bonis mūdi q sic su
bito p̄tereunt velis nolis a te relinquntur

Exemplū Luce. xij. de homine illo diuis
te tē. Lui victū est. Stultus hac nocte re/
pent a te aiam tuā. Que aut̄ parasti cu
ius erunt: Vide ibi Ps. Relinqnt alie
nis dūtias suas.

Ertius arā. Audistis. Vide ergo

ne bona corporis p̄feratis anie bonis
qm̄ vt dīcūt iura. Anima est preferenda
quibusq̄ rebus. L. de sacro san. ecclesi.

L. Sanctimus. Et. xij. q. i. Precipim⁹. Aut
dite. Si possetis a p̄ncipe obr̄gere mille

aureos z decem denarios: tali pacto: q si
prius z instantius petitis mille aureos cū
ip̄s etiā habebitis decē denarios: Nōne

stulte ageretis si peteretis pmo quod dīcūt
nus est. Expone et applica qm̄ modica se
et quasi nulla: bona temporalia z que ad

co: p̄ius spectat: bono p̄ spirituali p̄paraq
tione z eternoz q spectat ad aiam. Ideo

Matth. xvij. Quid prodest homi simu/
dum vniuersum lucref: anie p̄o sue detri/
mentum patiatur tē.

Dominica. xvij. p̄t
Trinita. Ser. p̄mus

Ibi dico sur

Tage. Luce. vij. Obscro vos ne

deficiatis in tribulatiōib⁹ meis
p vobis q est glia vestra. Eph. iii. Quili/
bet p̄ctōr̄ dicit dñs Surge. Lauēduz est

igif ne surdā aurē faciam⁹ dñi exhortatio
ne spernētes: imo ad hoc sḡ conanduz vt

sem̄ st̄ntes et recti s̄nt⁹ etiā in tpe tri/
bulatiōib⁹. Ad qd hortaf apl̄s dī. Obscro

tē. Ubi tria sūt notāda. Primi era
hortantis benignitas: Obscro vos. s. p̄

pter dñi. Scđm exhortatiōis necessi/
tas: Ne deficiatis in tribulatiōib⁹ meis p
vobis. i. ne deficiatis a veritate fidei in tri/
bulatiōib⁹ meis: qz vinctus sum p vobis:

i. qz p vobis sustineo. Tertiū est eius/
dē exhortatiōis utilitas q est gloria v̄ia:

sz qz vos nō deficiatis: vel etia est gloria
nostra. ii. Cor. i. Gloria vestrasum⁹ sicut
et vos nostra. De pmo. Ro. xij. Obscro

vos p miaz dī. De scđo Ro. viij. Neqz tri/
bulatio; neqz angustia: poterit nos separare
a charitate dei tē. De tertio Ro. v. Glori
amur in tribulatiōib⁹.

Iibi tē.

Dñica. XVI. post Trinitatis

PRIM⁹ art. An ch̄is debuerit facere miracula quēadmodū in euāgelio sit mētio de suscitatiōe adolescentis? Vide dñica. iij. post epiphē. Ser. v.

Secunda. ar. In euāgelio circa suscitatiōne adolescentis cui dixit dñs Tibi dico surges: sūt notā de tres p̄sideratiōes.

Prima est mēorande p̄ditionis.

Seconda ē venerāde miseratiōis.

Tertia est desiderande suscitatiōis.

In h̄ sermonē dicēdū ē de p̄ma q̄ ē p̄side ratio mēorāde p̄ditionis: sc̄z in p̄tore; qđ signif. p̄ h̄ q̄ defūct⁹ efferebat fili⁹ vīectus m̄ris sue iā in loculo clausus. Vide textū.

Circa h̄ aut ē notāda triplex miseria peccatoris.

Prima ē miseria dolēde p̄uatōis.

Seconda ē miseria horrēde inclusōis.

Tertia est miseria tremēde delatiōis.

Prima ē r̄c. Est em p̄tōr visa p̄uar⁹. iō signif. p̄ defūctū. Aug⁹. de ci. dī. Mors aie fit cu ē p̄derit de⁹ sic mors corporis cuž illud dec̄rit aia. H̄uc ḡ mortuū deflet m̄sua vīdū. i. mas ec̄a q̄ ita quēlibet deflet qn̄ cadit in p̄tim: si ē mater vīcū filiū qn̄ decedit. Hec aut dīc̄t vīdū q̄ l̄ponsi sui mōste redempta ē et q̄ nūc qd̄iu peregrinat a dño ab amplexu sponsi est separata: q̄ p̄ fidē ambulat t̄ nō p̄ speciem. De hac p̄s. Vīdū ei⁹ bñdīcēs bñdīcā. **S**econda est miseria horrēde inclusōis. Erat enim defūct⁹ ille inclusus in loculo sūe feretro Locul⁹ in q̄ includis peccator⁹ ē sua prava affectio t̄ voluptas in q̄ iacet. Sic em ibi angustias q̄ ad supna seneqt̄ extēdere. Nam vt dicit p̄gilius in bucolicis. Trahit sua quēcp̄ voluntas. **T**ertia ē miseria tremēde delatiōis seu portationis: q̄ ille portabat ad sepulturā. Et p̄ hoc signatur q̄ peccator in sepultura inferni portat Lu. xvij. Mōrtu⁹ est diues t̄ sepult⁹ est in inferno. Quattuor portatores hui⁹ mōrtui sūt q̄ttuor affectōes cordis. s. gaudiu⁹ t̄ tristitia: spes t̄ timor. Ista em quattuor portat̄ mōrtu⁹. i. p̄tōre⁹ p̄ abusum. Ber. Amāt q̄ nō dec̄et: t̄iment q̄ nō op̄ortet dolēt vane t̄ gaudeat vani⁹. Gel isti quatuor portatores sūt fiducia diu viuēdi: t̄is mōrti satisfaciēdt: p̄sideratio alienē neq̄cie t̄ p̄suptio dīne mie. Vl̄ sūt op̄atio: p̄suetudo: delectatio: t̄ despicio q̄nūcūt in infer-

Explū de canonico q̄ mortu⁹ ē ap̄ parētib⁹ sibi demonib⁹. Vide in sc̄do ad uētuali fer̄. iij. post p̄mā dñicā adūe. Tādē. Lerte ois p̄tōr iam est in societate de monū. Banzib⁹. iij. Quid ē israel q̄ i ter̄ra inūnicōp̄ es p̄ operationē. Inueterasti in terra aliena p̄ p̄suetudinē: p̄aminatus es cū mōrtuis p̄ delectationē: depuratus es cum descēdētib⁹ in infernū p̄ desperatiōnē.

Tertiū ar. Aud. r̄c. Multū timeris teria mōrē corporis: sed multo maḡ est timēda mōrs aie q̄ ē p̄ p̄tōm. Nā sic dīl. Iſtū qd̄c. q̄. pe. ff. qđ mēr⁹ causa. Aliq̄s dñ magis velle mori q̄ peccare. Nec mītū q̄ p̄tōm a deo separat. Sicut em br̄x. q. iij. c. Extimāt. Peccādo dīl negaūmus. Jō t̄ ip̄e negat nos. Audite. Nonne plus timeretis amittere lapidē p̄cōlū q̄ calculū de ripa. Sic multo magis timen dū ek amittere vitā aie q̄ vitā corporis. Jō. Deut. iij. Custodi temerispiñ: t̄ aiam tuā sollicitē serua.

Pro eadē dñica. xvij. Ser. ii.

Ibi DICO

Ibi dico. Flecto genua mea ad p̄rez dñi nr̄i r̄c. vſq; ibi: in cordib⁹ mīs. H̄uis s̄nie p̄sideratio nos horat̄ surgere. Ibi sūt tria p̄siderāda. Primum applicē orōis bñilis p̄ditio. Fle cto genua. r̄c. vſq; noiaſ.

Secundū v̄tilis applicatio: vt det vobis fīm diuitias glorie sue.

Tertiū deliderabit affectio. fūtē corrob̄orāti r̄c. **D**e p̄mo. p̄s. Resperxit dñs i orōe bñiliū. **D**e sc̄do. Ebr̄y. Pro se ora re necessitas cogit: p̄ altero autē charitas fraternitat̄: horat̄: dulcior: aut ē āte dēū ozo nō quā necessitas trāmittit: s̄z quā de uotio fidei t̄ fīna charitas p̄medat. **D**e tertio. Aug⁹. Sat̄ diues ē ch̄iana religio q̄ in oīm possesso reia possider.

Salutatio. **I**bi r̄c.

PRIM⁹ ar. An circa corp̄a debuerit ch̄is facere miracla. Req. dñica. iij. post epiphanie. Sermo. vij.

Secunda. ar. In p̄ced. r̄c. In isto dicēdū de sc̄da q̄ ē p̄sideratio venerāde miseratiōis. s. in dño. p̄s. Disparōes ei⁹ sup̄ oīa oīa ei⁹. Hāc aut mōseratiōez oīdit dñs

tripliciter: ut innuit in euāgelio.

Primo accedendo

Scđo copatiendo.

Tertio tangēdo.

Primo accedendo amicabili. Unū dū euā gelii: q̄ venit iesus in ciuitat̄ q̄ vocat̄ Ha im: et appro. porte ciuitat̄ ubi efferebat̄ defunct̄. Nam interpret̄ cōmotio. Et al

legorice signat mundū mutationi subiectū Ad quē iesus venit p̄ hūano gñē p̄ pctm mortuo suscitādo. I. Tm. i. Chrs iesus venit in hūc mundū p̄ctō res saluos face⁹ re. Moralī vo: Nam signat cor p̄ctōris: cui etiā dignat̄ dñs appropinqr̄ ad ipsu⁹ viuificandu⁹. In cui⁹ figura de⁹ queribat̄ cū p̄ctōribz: et ad loca in quibz erat accede bat: ut p̄t̄ Dat. ix. Luce. v. et Lu. xix.

Scđo spatiendo misericordiāq; cum vidisset viduā flentē: misericōdā mot̄ dicit ei Noli flere. Chrys. Jubens cessare a la chrymis q̄ solat̄ mestos mones nos de p̄ctibus defunctis. Isolationē recipie re⁹ surrectionē sperates. In hoc signat̄ q̄ cō patēs dñs ecclē lamerabiliter supplicati p̄ filijs spūaliter mortuis sibi Isolationē immittit p̄mittēs veniā et vita p̄ctōri penitēti: q̄ ip̄e dicit Ezech. xviii. Nolo mor te p̄ctōris: sed ut magis suerat̄ et viliat̄.

Tertio tangēdo suauit̄: Unū accessit do min⁹ et tetigit loculū. i. feret̄. Locul⁹ di minutue est mortui loc⁹ in q̄ facet. Unū de Alexandro mortuo qdaz ph̄s dī: Quē tot⁹ mūdus heri nō capiebat: hodie parua p̄tinet arca. In hoc signat̄ q̄ de⁹ spūaliter accedēs tagit̄ cor p̄ctōris mones euz qd̄ priam. Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū et pulso. Sed heu mlti indurati agire nō lūt̄: et diuī inspiratiō resistūt̄. Exempluz de scribis et phariseis q̄ noluerūt ch̄io ad berere: quibz etiā dicebat br̄us Stephanus Act. vij. Dura ceryce et incircuicis cordibz et auribz vos sp̄ luīserō restitisti s

Tertius art. Aud̄ r̄. Si tñ vult̄ inuenire misericōdā: cauete ne misericōda abutamini temerarie in pctis p̄seuerādo de hac mia p̄sumētes. Nā sicur dicit lex. Judices. L. de dignitatibz. Et h̄i. xj. q. iij. Priuilegiū. Et. xxv. q. vi. Postea vo. P̄i uilegiū meret amittere: q̄ p̄cessa sibi abutis p̄te: Nā si papa det alicui p̄uilegiū q̄ absolui se faciat ab oibz casibz et sub illo p̄

uilegio audaciā sumat peccādi: merito ille p̄uad̄ est p̄uilegio. Expōne et applica q̄mnia dei ex p̄spēali p̄uilegio oibz offerit ad remissiōnē oibz p̄ctōp̄: Lauete ḡne ex h̄ sumat̄ audaciā male vñuedi. Ecc. v. Ne dicas: misatio bei magna est: mltitudis p̄ctōp̄ meoꝝ miserebit̄. r̄.

Sermo. iij. p̄ dñica. xvij. post Trinitatē.

Ibi dico sur ge r̄. In charitatem radicati et fundatur r̄. vñq̄ ibi: plenitudine dei. Ephe. iij. Sic debem⁹ surgere i cō ritate radicati et r̄undati ne recidamus. In illis aut̄ verb̄ apli tria s̄t̄ notāda.

P̄duū salutaris exhortatio: In charitate radicati et fūdati. Scđom exhortatio nis r̄o: ut possit̄ p̄phenderet̄. Tertiū rōnis p̄clusio: ut impleami r̄. De p̄mo. Col. iij. Sup̄ oia charitatem habere. De se cudo. Lm. iij. Tenui eū nec dīm̄rā. De tertio Col. i. Impleami agnitioe volunta tis dei in oī sapia et intellectu spūali.

Salutatio. **I**bi r̄. P̄ Rim⁹ arti. An miracla q̄ fecit ch̄is fuerit sufficietia ad offendū deitatem ei⁹. Q̄, nō. Aliq̄ fecerit maiora: ut h̄i. Jo. xij. Lōtra. Jo. v. Opa q̄ ego facio: ipa testi. phi. de me. Rūder Tho. in. iij. par. q̄ h̄m̄dī miracla fuerit sufficietia ad manifestandū deitatem ei⁹ fm̄ tria. P̄rio fm̄ spēm ope⁹ q̄ trāscēdebāt oīm̄ p̄tātē p̄tūtis create. Et iō nō nīl p̄tūtē diuina fieri poterat. Scđo p̄pter modū faciēdī: q̄a p̄pria p̄tātē miracla faciebat: nō orādo sic aliij. Tertiū ex ipa doctrīa q̄ se deū dices bat. q̄nīl vera ess̄ nō p̄tūtē miraclū diuina p̄tūtē factis. Hec Tho. Pro fun damēto. Sum⁹ quidē capaces naturalē noticie diuīoꝝ. Juuenal. Sepat hic nos a grege mutoꝝ atq̄p̄ venerabile soli: sor titi ingenii diuīoꝝ capaces. Et Arist. p̄ ethic. dī: q̄ hoīes se dñt̄ trahere ad diuī q̄ntuz p̄nt̄. Sed q̄rit̄. An miracla r̄. Dic tñ. ut s̄. Post r̄missionē dicas Attēda mus q̄q̄nta sunt deo sollicitudo ut nos cer tos redderet̄ dī sue deitatis mysterio: et in de p̄pendam⁹ q̄nta sit ad deū nr̄a obligatio. I. Jo. iij. Diligam⁹ deū qm̄ ip̄e p̄t̄. **rr 3**

Dñica. XVII. post Trini.

lexit nos. Sed heu q̄m̄lēti sunt q̄ post p̄o/
nūt ch̄m; et alias suas perdit, p̄ volupta/
tib⁹ secl⁹. O auarito fornicatores t̄c. H̄z
vñ hoc. Lerte q̄r dñi ⁊ celestia nō nisi alo/
ge ⁊ raro aspiciunt. Talib⁹ q̄nt d̄t dñs Esa.
xxix. Audite q̄ loge estis ⁊ cognoscere for/
titudine meā. Qm̄ aut terrena ⁊ corporalia
de p̄e aspiciunt yiden⁹ eis magna. Er̄ns
em in plancie nō potest bñ iudicare d̄ ter/
re q̄ntitate; sed si ad locū eminētē ascens/
dat: plen⁹ iudicabit. Jō hō q̄nto magis
est eleuat⁹ q̄ terra: terra sibi apparet ini/
nor. Vñ dicit astrologi q̄ si hō poss̄t alce/
dere ad spherā lune: terra sibi appareret
q̄m̄ nibil. Sp̄ualiter: H̄ies terrena dili/
gētes illa iudicat magna. Vide sermone
tertio de Ascensōe dñi.

Ecūd⁹ arti. In p̄ced. t̄c. In isto di/
scendū de tertia q̄ est p̄sidatio desi/
derāde suscitatiōis: q̄r dixit dñs mortuo.
Adolescēs tibi dico: surge. Et resedit qui
erat mortu⁹ ⁊ cepit loq̄ t̄c. Vbi tria desi/
gnant c̄ma petorū viuificationē.
Primo saluatoris amorosa excitatio.
Scđo petoris p̄tuosa resurrectio.
Tertio redēptori glōiosa magnificatio
Primo saluatoris t̄c. q̄ vice excitat mor/
tu⁹ i p̄ctis. Vñ ⁊ petori d̄ Eph. v. Sur/
ge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis. Petorat
sic reuocat⁹ d̄r adolescēs: q̄r nōdum est in
p̄ctis inueterat⁹: sed ad bonū p̄ueribilis
Scđo petoris resurrectio: resedit q̄
erat mortu⁹. i. surgēs sedit in loculo in q̄
p̄us iacebat. In q̄ signaf̄ q̄liter petor audi/
ens inspirationē ⁊ vocē dei resurgit. Jō.
.v. Glorit hora et nūc ē q̄i mortui audierit
voce filij dei: ⁊ q̄ audierit viuet. Sunt autē
tria signa suscitatiōis sp̄ualis q̄ tagun⁹ in
hoc q̄ resedit: ⁊ cepit loq̄: er̄ dedit illū ma/
tri sue. Residet enī hō ⁊ restit⁹ a petō p̄ co/
tritionē. Incipit loq̄ p̄ fessiōez. Reddit
m̄fī sue ecclie p̄ satisfactiōez: p̄ quā restitu/
itur cōioni fidelium. **T**ertio ponit ch̄risti
magnificatio: q̄r accepit oēs timor ⁊ mag/
nificabat deū d̄i. q̄r p̄pha magn⁹ surrexie
in nobis: ⁊ qr̄ de⁹ visitauit plebē suā. In
uasit q̄ p̄e eos timor reuerētial: admiran/
tes de potētia ⁊ bontate dñi: ⁊ magnifica/
bant t̄c. In q̄ signaf̄ q̄ ex hoc p̄cipue timē/
dus: honorād⁹: ⁊ laudādus est deus: q̄a
petores ad vitā susciitat. Jō dicebat p̄c.

Bñdic aia mea dñm: et oia q̄ intra mes/
se, sequit: Qui p̄petiat oib⁹ iniq̄atib⁹ tuis
qui sanat t̄c. Multa ḡ est in nobis gaudi⁹
materia: qm̄ si volum⁹ penitere: paratus
est de⁹ aias p̄ras susciitate. Exemplū in
brō Matthēo: zacheo: magdalena: petro
t̄c. Ezech. xvii. Si impi⁹ p̄niaz egerit t̄c
vita vinet.

Esti⁹ artic⁹. Applica q̄d habet feria
vñ. ante dñicam in passione.

Dominica. xvij. Sermo p̄mus.

Icet fabba
to curare. Luc. xiiij. Obsecro
vos ego vinct⁹ in dñō: ut di/
gne ambuletis vocatione q̄ vocari estis.
Ephe. iiiij. In verbis thematis sat⁹ notaſ
q̄ si curari volum⁹ a morbo peti: oportet
a petō q̄escere. Iuxta illō Esa. j. Quiesciſ
te agite puerse. Jō debem⁹ sp̄ esse in lab⁹
dato. i. in reche. Et hoc marie necessariuz
est ch̄ianis q̄ in ch̄o quiescere dñt. et sic
in sua vocatione ambulare de virtute in p̄y/
tutez. Ad q̄d hortat Paul⁹ di. Obsecro
voſ ſunt tria notaſda.

Primū exhortatiōis benignitas: Ob. v
Scđm exhortantiis charitas: ego vin.
Tertiū exhortatiōis p̄itas: (in dñō.
ut digne ambuletis t̄c.

De p̄mo Sen. Gnosus est anim⁹ hois
facili⁹ ducis q̄ trahat. Jō d̄ apls: Obsecro
vos: rō: p̄cipio. De scđo. ij. Lc. j. Si
ue tribulamur p̄ vía exhortatiōe ⁊ salute
De tertio. j. Theb. ij. Ambuletis digae
deo q̄ vocauit vos.

Licit t̄c.
Primus ar. An ois morbi peti sit ca/
rabū. Vide fer. ij. post p̄mā do. xl.
Secund⁹ ar. In euāgelio oñdit se dñs
vez medicinā dōdo triplicē medicinā
Prima est curatiua
Scđa est p̄seruatiua.
Tertia est roboratiua.

Prima est q̄ oñdit in curatiōe hydropici.
Dñ ei faciebat circa corpora signū erat eoz
q̄ facienda ſit circa alias: q̄z est sanitas ſolit
cite p̄curāda. Nā vt d̄t saluator Dñ. xvij
Quid p̄dest hoſ ſi mū. v. lu. t̄c. aut quā da/
bit hō ſmu. t̄c. In curatiōe aut̄ hydropi/
ci oñdit triplex instructio pertinens ad eis